

NYA TAG I SVARTVITT

EFTER ETT DECENNIUM I DVALA VÄCKTES
FÖRENINGEN TILL LIV IGEN.

BILD 1. LAGFOTO 1939 STÅENDE FRÅN VÄNSTER: HENRY LINDHOLM, GÖSTA STJÖSTRAND, STIG LARSSON, LENNART ÖRNEMARK, LENNART LINDSTRÖM, ERIK CARNINGER, ERIK FORSBERG. KNÄSTÅENDE FRÅN VÄNSTER: B BJÖRKÉN, Å SVENSSON, BERNT FERM, ARNE FORSBERG, GÖSTA ANZÉN.

Styrelsen bestod av Gustaf Petersson som ordförande, Henry Lindholm vise ordförande, Hjalmar Forsberg kassör och sekreterare S. Abrahamsson.

Det fanns sektioner för fotboll och bandy. Gustaf Petersson, Erik Pettersson och Nils Sjöstrand var

DET HÄR ÄR DEL 2 I HISTORIEN OM TENHULTS IF. FÖRFATTARE ÄR DÄR INGET ANNAT ANGES UNDERTECKNAD. JAG HAR MED HJÄLP AV GAMLA PROTOKOLLSBÖCKER, SKRIFTER OCH SAMTAL MED FLERA AV FÖRENINGENS MEDLEMMAR FÖRSÖKT SAMMANSTÄLLA DE VIKTIGASTE HÄNDELSENA I TENHULTS IF:S HISTORIA. OM DU SOM LÄSER UPPTÄCKER NÅGOT SOM ÄR FEL ELLER OM DU HAR NÅGOT MER ATT BERÄTTA KAN DU SKRIVA TILL KEKBERG99@GMAIL.COM SÅ HJÄLPS VI ÅT ATT SKAPA EN SÅ BRA HISTORIEBESKRIVNING VI KAN.
MED ÖNSKAN OM TREVLIG LÄSNING - KATARINA EKBERG

ansvariga för båda sektionerna. Lennart Karlsson var materialförvaltare. Herbert Appelqvist och Nils Sjöstrand var ”konsultativa” vilket förmodligen innebar att de ställde upp med hjälp och goda råd i kraft av sin ålder och erfarenhet. Alvar Englund och Henning Gustafsson var också aktiva i föreningen på olika sätt.

Elva svarta tröjor med tillhörande vita byxor till fotbolls- och bandylaget samt nio svarta mössor köptes in. Svart och vitt har sedan dess varit föreningens färger.

I och med nystarten togs ett rejält tag i planfrågan och en kommitté med särskilt uppdrag att skaffa en idrottsplan bildades. I kommittén ingick godsägare G. Cederström, grosshandlare O. Henriksson samt kontorschef Hj. Forsberg.

Första förslaget på idrottsplan var en beteshage som Herr E. Albertsson kunde tänka sig att utarrendera. Efter schaktning, dränering, och andra arbeten skulle man få till en fin idrottsplan. Styrelsen var överens om att bästa lösningen för detta planeringsarbete var att genom en inlaga till kommunalfullmäktige söka förmå kommunen att utföra detsamma såsom nödhjälpsarbete¹.

Föreningen kunde sedan kostnadsförslag för arbetet uppgjorts hjälpa till med ett fixerat belopp för att projektet lättare skulle gå igenom.

Av detta blev dock inte något av för i april erbjöd Herr August Andersson, annan mark och presenterade ett kontraktsförslag. Styrelsen accepterade tacksamt och enhälligt kontraktsförslaget. Samtidigt fick H. Appelqvist rätt att idka servering vid idrottsplanen och som ersättning skulle han gratis upplåta lokal för omklädning åt gästande lag.

Arrendekontrakt

Till Tenhults IF
utarrenderar jag härmed
från den 1 april 1932
ett å den s.k. Rödjan
utstakat 50 m brett
markområde att användas
till idrottsplan mot
följande villkor.

1. Idrottsplanen får inte upplåtas för dans eller zigenarläger.
2. Idrottsföreningen ansvarar för ev. skada å angränsande marker.
3. Om utan mitt förordande gatuutläggning enl. Stadsplan skulle påfordras, skall jag inte vara ersättningsskyldig men föreningen äga rätt att uppsäga kontraktet.
4. Behövt stängsel uppsättes av föreningen.
5. Å årligt arrende skall föreningen betala jordägaren 135 kr den 1 april varje år.

¹ Under 1920-talet var arbetslösheten stor. Som mest 34,3% år 1922. Den som inte kunde få ett arbete fick ta så kallade nödhjälpsarbeten till ungefär 75% av den normala lönen för grovarbeten. Arbetena var ofta tunga som vägbyggen, dikning och skogsarbete. Man bodde i baracker ofta långt från hemorten och vägrade man så blev man utan all ersättning. Många av de vägar som finns än i dag byggdes med spadar och hackor som nödhjälpsarbeten på den här tiden. I Norrland byggdes många cykelstigar som nödhjälpsarbeten, dessa kallades i folkmun för svältsnören. Under 1930-talet blev tiderna bättre och nödhjälpsarbeten ersattes av så kallade beredskapsarbeten med betydligt bättre villkor. Källa: Wikipedia.

BILD 2. DESSA FOTBOLLSSKOR ANVÄNDES AV ERIK CARCINOGEN FOTBOLLSSKOR ANVÄNDES AV ERIK CARNINGER FRAM TILL OMKRING 1955 . ERIK VAR FÖDD 1910 OCH SPELADE FÖR DET MESTA VÄNSTERYTTER. SKORNA FINNS NERE PÅ TIF.

Petersson, Alvar Englund, Henning Gustafsson och Nils Sjöstrand ansvarade för att göra i ordning marken till idrottsplan. Nils Sjöstrand vädjade till alla idrottsintresserade att kostnadsfritt ställa upp och sju medlemmar anmälde sig. Eventuella skador på lånade verktyg och redskap tog föreningen på sig att ersätta.

Arbetet med idrottsplanen startade ambitiöst men avstannade redan i maj. Styrelsen beslutade då att medlemmarna skulle delas upp i arbetslag om 15 man som varje kväll skulle turas om att arbeta vid idrottsplanen. De medlemmar som inte ville eller inte kunde hjälpa till skulle som kompensation efter ”råd och lägenhet” avlägga ett kontant belopp.

Arbetet återupptogs men gick långsamt och i september var planen bara halvfärdig. Det behövdes fyllnadsmassor och eftersom det inte verkade gå att

1932

TENHULTS IF HADE 42
MEDLEMMAR OCH
MEDLEMSAVGIFTEN VAR 2 KR PER
ÅR FÖR VUXNA OCH 1 KR FÖR DE
UNDER 16 ÅR.

göra arbetet ideellt funderade man på om man kunde få tag på billig arbetskraft.

Grosshandlare O. Henriksson meddelade att föreningen kunde få ta fyllnadsmassor i hans sandtag i Rommelsjö. Priset på nerkörningen av den behövliga sanden, tänkte styrelsen få satt till 1 kr 50 öre per lass. På- och avlastning samt utbredning å planen skulle kosta 50 öre per timme och person. Men, trots gratis sand skulle det bli för kostsamt. Efter diskussion ställde Herr Hj. Forsberg förhoppningar om gratis körning av ett visst antal billass med cementfabrikens lastbil.

1933

Hoppet om gratis körning av sand grusades tyvärr och det visade sig att det skulle kosta 2,50 kr per lass att köra sanden till planen. Eftersom föreningens kassa inte tålde en sådan utgift avvaktade man med att förbättra planen och istället koncentrerade man sig på bandysäsongen som stod för dörren. Herr L. Karlsson fick i uppdrag att ställa i ordning föreningens bägge målburar och man köpte in bandyklubbor och bollar.

Idrottsplanen blev så småningom klar, men då visade det sig att den inte höll måtten för fotbollsspel. Föreningen behövde ytterligare fem meter på östra sidan. Herr Andersson var positiv till det och lovade till och med att ombesörja schaktning av matjorden utan någon som helst kostnad. Ett stort stenröse i planens norra sida skulle också bort och Erik Jonsson och Alvar Englund tog på sig att utföra det för en ersättning av 50 öre per timme. Herr Andersson erbjöd sig att leja ut häst och körkarl till en kostnad av 4.50 kr per dag, vilket styrelsen tackade ja till.

Under året anordnades en idrottsfest i Lantmannaskolans lokaler som gav extra inkomster. På föreningens årsmöte den 26 februari 1933 deltog 30 av föreningens omkring 60 medlemmar. Gustaf

Pettersson omvaldes till ordföranden. Förutom sedvanliga beslut om budget och val av ledamöter beslutade man att upprätta ett B-lag i fotboll. Ledare för bandy- och fotbollssektionen var Henry Lindholm.

BILD 3. UNDER 30-TALET HADE FÖRENINGEN ETT DAMLAG I BANDY. DET STÅR INGET OM DET I PROTOKOLLEN MEN I KASSABOKEN HAR MAN REDOVISAT 66 KR I BILJETTINTÄKTER FRÅN DAMLAGETS MATCH MOT MALMBÄCK. 1934

På initiativ av Forserums Idrottsföreningen deltog A-laget under våren i en reservlagsserie i fotboll. Serien var en så kallad pokalserie som anordnades utanför det formella seriesystemet. Förutom Tenhult deltog Forserums IF, Huskvarna Södra IF, Annebergs GIS, Aneby SK och IFK Nässjö med sina reservlag. Startavgift för varje lag var 5 kr.

Inträde till hemmamatcherna var 35 öre och 20 öre vid halvtid. Tenhult slutade tvåa efter Huskvarna Södra och det firade man med prisutdelning på Pensionat Evedal (nuvarande Centrumvägen 14).

BILD 4. BANDYLAG PÅ TENHULTSSJÖN.

Samtidigt firades också att föreningen vunnit löpartävlingen "Malmbäck Runt".

Arbetet med planen fortsatte under hösten med utjämning och harvning. Dessutom sådde man med fullgott ogräsfrö.

Styrelsen kontaktade Sporrang för erhållande av skisser och kostnadsförslag till föreningsmärke. Det var särskilt viktigt att T:et var likadant som det var på föreningens tröjor. När styrelsen var nöjd med märket beställde man 50 stycken nålar.

Nils Sjöstrand undersökte intresse hos andra föreningar om att bilda en bandyserie. Dessutom drog man igång med allmän idrott, det som nu kallas friidrott. Föreningen var med i Smålands fotbollsförbund. Årsavgiften för det var 2 kr.

Vid årsmötet 25 januari 1934 föreslog Erik Johansson att arbetslösa medlemmar skulle få se bandy- och fotbollsmatcherna för halv avgift.

R.Elmqvist föreslog att de som arbetade med planen skulle få ersättning med 50 öre per timme. Båda förslagen godkändes och beslutades.

Svårare var det att besluta om revisorssuppleanter. Det krävdes inte mindre än sju förslag innan man kunde utse herr Nyman och herr L. Karlsson till revisorssuppleanter.

Det framgår inte av protokollet varför det krävdes så många förslag. Kanske var de som föreslogs inte intresserade eller så ansågs de inte lämpliga?

Redan i slutet av mars var föreningskassan nästan tom och styrelsen bestämde sig för att ställa sig som borgensmän för ett lån för att kunna betala arrendet i rätt tid.

Den här sommaren deltog föreningen i Smålandsserien Div. II Jönköpings-gruppen. Av protokollet framgår det inte hur det gick men två händelser är särskilt noterade. Den ena handlade om Lars Andersson som hade brutit benet under en match. Någon försäkring fanns inte och för att hjälpa till med betalning av lasarettsvården gjorde föreningen en insamling. Frågan om försäkring av spelarna kom upp i styrelsen som skrev till ombudsmannen i Försäkringsbolaget Leire för att få goda råd.

Den andra händelsen var en skrivelse från Smålands Fotbollsförbund om ojust uppträdande mot domare:

”Med anledning av från Sm. FF. inkommen skrivelse med begärt utlåtande rörande anmälan mot en av föreningens spelare för påstått ojust uppträdande mot fungerande domare i seriematch uppdrages åt undertecknad att med ledning av vissa av styrelsen givna direktiv uppsätta och till förbundet anlåta en svarsskrivelse.” Det här året gick föreningen med i Svenska fotbollsförbundet, Svenska bandyförbundet och Svenska gymnastik och idrottsföreningars riksförbund.

Det framgick inte vem som påstods ha uppträtt ojust och inte heller vad man skrev till svar.

BILD 5. TENHULT 1935. FOTOGRAF: AB FLYGTRAFIK.

1935

Vid årsmötet 25 januari valdes Nils Sjöstrand till ordförande. Dessutom tillsattes en allmän idrottssektion.

Med Nils Sjöstrand vid rodret följde en tid av många lyckade och inkomstbringande fester. Festen i Lantmannaskolans lokaler den 7 december är väl beskriven i protokollen². Festen hölls i en underhållande stil med musik, sång, kåseri, anföranden av friherre Hermelin samt kaffeservering och fruktförsäljning. Dessutom fanns det pilkastningstävlan med priser, gissningstävlan o penningflaska samt amerikanskt lotteri (numrerade lotter till exempel från 1-99).

Ett spegel-, kam- och borstgarnityr utgjorde vinst i det amerikanska lotteriet. Fukt och choklad såldes

² Den 16 november 1912 invigdes lantmannaskolan i Tenhult, nuvarande Tenhults naturbruksgymnasium. Till att börja med höll man till i Folkskolans lokaler men 1914 flyttade utbildningen in i en egen skolbyggnad utmed gamla Nässjövägen i centrala Tenhult. 1933 brann skolan ner och undervisningen förlades till lantushållsskolans lokaler. Några år tidigare hade man köpt gården Vårhaga för skolorbrukets räkning och när man skulle uppföra en ny skolbyggnad valde man att bygga den på Vårhagas mark och där håller man till än idag.

under pauserna. En golvlampa från Herr Bring i Hovslätt var ytterligare ett av alla priser som man hade samlat ihop.

Herr Hilding Karlsson och Axel Lago var ordningsvakter. Fruarna Forsberg, Appelkvist, Håkansson, Ekman samt fröken Johansson höll i kaffeförsäljningen och ordnade med fikabröd. Fru Håkansson bidrog dessutom med en medvurst och Herr Lindholm och Herr Sjöstrand med ostkaka.

Nu var föreningen även med i Smålands idrottsförbund där årsavgiften var 5 kr.

BILD 6. TENHULT 1935. FOTOGRAF: AB FLYGTRAFIK.

1936

Fester var tydligen den mest framkomliga vägen att spä på föreningskassan och midsommarfesten återkom under många år. Men det var förstås mycket arbete med att ordna dessa fester och på årsmötet i januari tillsattes en särskild festkommitté.

Förutom det och val av kommittéer för fotboll, bandy och allmän idrott beslutade man att ingå i Svenska gångförbundet.

Vid årsmötet ägde en intensiv diskussion rum om inköp av klubbmärken. Mötet kunde inte enas så frågan bordlades.

Ekonomin var nu bättre och Harald Svensson kunde få ersättning med 3,50 kr för en väska som föreningen använde.

Vintern var snörik och en skidtävling anordnades. Tävlingen omfattade fyra grupper och startavgift utgick med 50 öre. Överledare för tävlingen var Herr Forsberg samt Herr N. Sjöstrand.

För fotbollen gick det trögt. Det var så illa att styrelsen funderade på att lägga ner verksamheten helt.

Styrelsen var kallad för att ”taga ställning till frågan om fotbollens nedläggande och därmed även fotbollsplanens stängning för matcher och träning”.

Efter två timmars diskussion för och emot beslöt styrelsen att försöka få i gång fotbollsspelet på nytt. Medlemsavgifter skulle inkasseras och endast medlemmar skulle få tillträde till planen.”

1937

Trots god ekonomi var inte allt helt frid och fröjd. Vid årsmötet ägde en längre diskussion rum innan revisorernas, styrelsens och sektionernas berättelser godkändes. Bakgrunden var materialförvaltarens och nöjeskommitténs handhavande av föreningens tillhörigheter. Inte förrän Herr Lindholm å styrelsens vägnar garanterade att ersätta eller skaffa fram de två tröjor som försvunnit ordnade det sig. Om det var dessa diskussioner eller om det berodde på annat vet vi inte men vid mötet valdes en helt ny styrelse med Lennart Karlsson som ordförande.

En viktig fråga var värvning av medlemmar och alla närvarande medlemmar lovade att värva minst en ny medlem var.

Beslut togs om att inga utom medlemmarna skulle få beträda fotbollsplanen under pågående träning. Fotbollsstandarden var låg men man hoppades på god rekrytering bland ungdomen vilken visat god framåtanda beträffande bandysporten.

Dessutom diskuterade man något som låter spännande, ”*walk-over affärerna*” med Jönköpings Södra och IF Hallby. Det framgår tyvärr inte vad det exakt rörde sig om och mötet beslutade att bordlägga frågan tills rapport inkommit från Smålands FF:s årsmöte. I kassaboken är en intäkt på 18 kr noterad från Jönköpings södra IF.

Föreningen hade fotboll, bandy och allmän idrott på programmet.

I februari var det klubbafton på Evedals pensionat där endast medlemmar fick delta. Det var en medveten strategi för att stimulera lösandet av medlemskort. Kvällen resulterade i intäkter på 31,50 kr och utgifter på 24 kr. Större förtjänst blev det vid midsommarfesten i Åkerby, drygt 500 kr.

Under våren gick föreningen med i något som kallades för Svenska Idrottsföreningars Intresseförbund. Detta förbund hade som uppgift att verka för förbättrade ekonomiska förhållanden i landets idrottsföreningar.

Under sommaren anordnade Tenhults IF simborgarmärkesprov vid stranden i Målen och Tenhult samt vid Rogbergasjön. Detta resulterade i ett överskott på 10 kr och 90 öre som föreningen fick behålla.

Allmänna idrottssektionens köpte in ett spjut och Herr Lago tillverkade ett höjdhoppställ.

Den 25:e juli anordnades en högsommarfest som inbringade 350 kr netto.

SIMBORGARMÄRKET 1937

SIMBORGARMÄRKET TILLKOM 1934. I BÖRJAN VAR MAN TVUNGEN ATT VARA 16 ÅR OCH FLICKOR OCH KVINNOR BEHÖVDE ENDAST SIMMA 150 M ISTÄLLET FÖR 200 M. PÅ DEN TIDEN FANNS MÄRKET ÄVEN SOM PINS OCH SOM MANSCHETTKNAPPAR

BILD 7. BADPLATSEN I TENHULT 1937. FOTOGRAF THURE STRÖM.

1938

Vid årsmötet i januari var kassabehållningen god, 935,29 kr. Det betraktades både som glädjande och ledsamt då, som man skrev i protokollet

”dessa kontanter erhållits uteslutande genom fester och den idrottsliga verksamheten fått träda i bakgrunden”.

Skidor var en stor aktivitet. De fanns en skidsektion och föreningen begärde inträde i Svenska Skid- och Idrottsförbundet.

I februari hölls en klubbafton i Evedal. I juni en midsommarfest i Kåveryd där det även anordnades en högsommarfest. H. Lindholm skadade sig på något sätt under festen och erkändes senare 32 kr i ersättning för lasarettsvård.

Idrottsplatsen hyrdes under sommarhalvåret ut till ett ambulerande bioföretag för 5 kr per gång.

Liksom året innan anordnades simborgarmärkesprov.

Fotbollslaget deltog i Smålandsserien Div. III och B-laget deltog i en korpserie. I augusti anordnades ett klubbmästerskap i fri idrott, som det hette på den tiden.

Den första sändningen klubbmärken såldes slut och ytterligare 50 stycken beställdes.

När vintern närmade sig var det dags att göra vinter för föreningens dansbana som täcktes med papp. Bandysäsongen tog vid, denna gång med splitternya bandyburar.

En klubbfest hölls på Evedal i november. Som pris i ett av lotterierna hade man klubbvimplar.

1939

Henry Lindholm valdes till ny ordförande. Den 31 augusti hade man en Kräftkarneval, vilket förmodligen är ett äldre namn på det vi brukar kalla kräftskiva.